

Omraade. Ja, jeg gaar videre og siger, at dette Ændringsforslag ikke blot er i Overensstemmelse med Danske Lov, og ikke blot er i Overensstemmelse med Kirkeligningsloven af 1ste April 1888, og ikke blot er i Overensstemmelse med Vestres Standpunkt i Samlingen 1898—99, men at det endvidere — og det tror jeg, vi maa lægge Vægt paa — ogsaa er i Overensstemmelse med den forrige Kultusministers Forslag, der blev fremsat den 15de Marts i Fjor, og gik ud paa at sætte den gamle Lov af 1888 i Kraft paa ny, dog ikke for Nybygningers Vedkommende, men kun for Istand-sættelsers-, Drifts- og Vedligeholdelsesomkostningers Vedkommende. Altsaa, den foregaaende Kultusminister, Højrekultusministeren, foreslog, at Kommunalbestyrelsens anbefaling skulde kræves, og skønt den nuværende Kultusminister i alt væsentligt holder sig til sin Forgængers Forslag, har han paa dette Punkt foretaget et betydeligt Tilbageskridt. Den forrige Kultusminister, der var Højremand, krævede Kommunalbestyrelsens anbefaling, men den nuværende Kultusminister, Venstrekultusministeren, slaar en Streg over denne anbefaling og kræver kun en Erklæring. Vi maa meget beklage dette Udslag af Systemskiftet. Den forrige Lov var bedre paa dette Omraade end den, der nu er foreslaet af den ærede Kultusminister. Jeg kan ikke tro andet, end at naar Folketingets Medlemmer ere gjorte opmærksomme paa, at det Forslag, den nuværende Kultusminister har forelagt, er mindre frindsindet, mindre demokratisk, mindre hensyntagende til Kommunalbestyrelsen end det, den forrige Kultusminister i Fjor forelagde, vil Tinget i Overensstemmelse med de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds i Gaar, stemme for dette Ændringsforslag.

Med disse Ord skal jeg anbefale Ændringsforslaget til Tingets Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems mange Betragtninger i Anledning af hans Ændringsforslag. Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger om dette Ændringsforslag. Jeg kan ikke gaa ind paa det og skal ganske kort sige hvorfor. Saaledes som Lovforslaget er affattet, er det affattet ganske overensstemmende med den Lov, der er vedtagen her i Folketinget for kort Tid siden om Bestyrelsen af Kirker, som eje sig selv, og det er affattet paa Grundlag af den bestaaende

Ret paa dette Omraade. Spørgsmaalet, om man nu vil gaa videre og lade Anordningen af en saadan Ligning være afhængig af Kommunalbestyrelsens anbefaling, kan man selvfølgelig drøfte, og man kan ønske Forslaget ændret paa den Maade, som det ærede Medlem har foreslaet, men der sker derved en Udvidelse af Kommunalbestyrelsens Ret. Dette skulde jeg i og for sig paa et tidligere Tidspunkt ikke have haft noget imod, og jeg har ogsaa været med til i sin Tid at forhandle med den daværende Minister om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem mente, at der var afgivet en Betænkning. Det er ikke rigtigt. Det var en Beretning, og det gør ikke saa lille en Forskel. Det er en Beretning fra Udvalget, en Beretning om et foreløbigt Ændringsforslag, der blev stillet, men som der ikke blev forhandlet videre med Ministeren om, fordi Ministeren straks afviste det. Jeg kunde paa det daværende Tidspunkt meget vel forhandle om noget saadant, thi jeg kunde ikke ane, at noget Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse vilde være Modstander af, at man lignede disse Summer, som ifølge den bestaaende Lovgivning skulle ud, over hele Byen, saa at ogsaa de velhavende kom til at svare ogsaa i de Sogne, som det ikke specielt angik. Det kunde ikke falde mig ind, siger jeg, at tro, at noget Medlem af Kommunalbestyrelsen vilde være imod det, men nu ser jeg, at Tiden i den Henseende er ganske forandret. Det ærede Medlem er en ivrig Forsvarer for de velhavendes Interesser her i Byen. Det er i Virkeligheden Sandheden, det er Pointen i det hele, det er de rige, det ærede Medlem holder Haanden over, medens det ærede Medlem ønsker, at de fattige Sogne skulde komme til at bære Byrderne selv. Forholdet er altsaa det, at det ærede Medlem holder Haanden over Medlemmerne af de rige Sognemenigheder, og jeg maa antage, at ogsaa hans Venner i Kommunalbestyrelsen stille sig saaledes. Jeg kan nu ikke forstaa, at der i Virkeligheden er nogen god Konsekvens i, naar man ved det, saa at sætte ind i Lovforslaget, at Kommunalbestyrelsens anbefaling skulde indhentes. Rent redaktionelt mener jeg ogsaa, at det er fejl at sætte ind, at en anbefaling skal indhentes. Man kan jo ikke paalægge Kommunalbestyrelsen, at den skal komme med en anbefaling, der imod kan man sige, at en *Erklæring* skal indhentes, thi der staar ikke, hvad Erklæringen skal gaa ud paa. De kunne